

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Ladislava Hejtmánka a soudkyň JUDr. Naděždy Treschlové a JUDr. Hany Kadaňové ve věci žalobců: **a) V. M.**, zastoupen JUDr. Lenkou Příkazskou, advokátkou, se sídlem Vodičkova 710/31, Praha 1 – Nové Město, **b) P.M.**, zastoupena Mgr. Martinou Švestkovou, advokátkou, se sídlem Čechova 1184/2, Přerov I – Město, **c) L.H.** zastoupen JUDr. Christianem Choděrou, advokátem, se sídlem Malá Štěpánská 2033/8, Praha 2 – Nové Město, proti žalovanému: **Magistrát hlavního města Prahy**, se sídlem Mariánské náměstí 2/2, Praha 1, za účasti osoby zúčastněné na řízení: **M.S.T.** zastoupen Mgr. Janem Buřilem, advokátem, se sídlem Rybná 682/14, Praha 1 – Staré Město, v řízení o žalobách proti rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 8. 2023, č.j. MHMP 1607070/2023, sp.zn. S-MHMP 1322309/2022,

takto:

- I. Žaloby **se zamítají**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Osoba zúčastněná na řízení **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

- [1] Žalobci a) a b) se žalobou podanou u Městského soudu v Praze dne 12. 10. 2023 domáhali přezkoumání a zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 8. 2023, č.j. MHMP 1607070/2023, sp.zn. S-MHMP 1322309/2022 (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým bylo zamítnuto jejich odvolání a odvolání žalobce c), proti rozhodnutí Úřadu městské části Praha 16, odboru výstavby, dopravy a životního prostředí ze dne 7. 12. 2021, č.j. 22793/2021/OVDŽP, sp.zn. 04999/2021/OVDŽP/Kd. Tímto rozhodnutím byla k žádosti osoby zúčastněné na řízení (stavebníka) ve výroku I. podle ustanovení § 94 v souladu s ustanovením § 79 a ustanovením

Shodu s prvopisem potvrzuje M.H.

§ 92 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů, vydána změna rozhodnutí o umístění stavby na stavbu „rodinný dům I. X (dříve nazvaná jako stavba pro rodinný dům A.160, typ 2A), na pozemku parc.č. X, v k.ú. X, týkající se změny společného rozhodnutí č.j. 003692/2011/OVDŽP/Čr. ze dne 26. 5. 2011 v právní moci ze dne 1. 7. 2011; a ve výroku II. podle ustanovení § 118 stavebního zákona byla povolena změna stavby před dokončením na předmětnou stavbu (dále jen „společné povolení“).

- [2] Žalobce c) se žalobou podanou u Městského soudu v Praze dne 19. 10. 2023 domáhal přezkoumání a zrušení stejného rozhodnutí žalovaného.
- [3] Při ústním jednání konaném před soudem dne 18. 1. 2024 soud obě žaloby spojil ke společnému projednání, neboť tyto směřují proti témuž rozhodnutí a obsahově shodné jsou i žalobní námitky, které žalobci v podaných žalobách uplatnili.
- [4] Při ústním jednání konaném před soudem dne 14. 3. 2024 setrvali účastníci řízení na svých dříve uplatněných argumentech.
- [5] Rozsudkem ze dne 14. 3. 2024, č.j. 6A 123/2023-222, zdejší soud žaloby zamítl. Žalobci a) a c) napadli tento rozsudek kasačními stížnostmi, kterým Nejvyšší správní soud (dále jen „NSS“) vyhověl a rozsudkem ze dne 31. 7. 2024, č.j. 8 As 115/2024-185, rozsudek zdejšího soudu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení. NSS městskému soudu uložil, aby se zejména vypořádal se všemi důkazními návrhy účastníků řízení tak, aby bylo zaručeno jejich právo na spravedlivý proces. Shrnul, že městský soud se v rámci dokazování dopustil závažných vad řízení s vlivem na zákonnost napadeného rozhodnutí; tyto vady spočívaly zejména v opomenutí důkazů, neseznámení účastníků a osoby zúčastněné na řízení s důkazy, ze kterých soud vycházel, rozporu mezi průběhem ústního jednání a odůvodněním napadeného rozsudku a celkové nepřehlednosti jednání, která účastníkům a osobě zúčastněné na řízení znemožňovala efektivně uplatnit jejich práva.
- [6] Po vrácení věci si zdejší soud vyžádal od žalobce c) znalecký posudek ze dne 13. 3. 2024 č. 1203/2023, zpracovaný společností Jokl Appraisal s.r.o. – znalecká kancelář, který byl soudu předložen při jednání dne 14. 3. 2024, v písemné podobě. Soud tento znalecký posudek obdržel dne 17. 9. 2024 a následně jej rozeslal ostatním účastníkům a osobě zúčastněné na řízení. V souvislosti se znaleckým posudkem soud na nařízené ústní jednání předvolal jako znalce zpracovatele tohoto posudku Dr. Ing. Miloslava Jokla. Žalovaný se ke znaleckému posudku vyjádřil dne 30. 9. 2024, osoba zúčastněná na řízení dne 7. 10. 2024 (doplněno dne 10. 10. 2024), žalobce a) dne 10. 10. 2024 a žalobkyně b) rovněž dne 10. 10. 2024.
- [7] Soud dále od žalovaného vyžádal kolaudační rozhodnutí ke stavbě rodinného domu na pozemcích parc.č. XA a XB, k.ú. X, ve vlastnictví žalobců a), b) a c). Žalovaný v odpovědi, doručené soudu dne 26. 9. 2024, popsal průběh kolaudace rodinného domu žalobců (srov. bod [152] tohoto rozsudku). Žalobce a) dne 10. 10. 2024 předložil soudu notářský zápis ze dne 3. 10. 2024, č. NZ 495/2024, N 528/2024, pro doložení skutečného užívání obytných místností žalobců a) a b) v 1.PP jejich nemovitosti.
- [8] Soud rovněž doplnil spisový materiál o spis Nejvyššího správního soudu vedený pod sp.zn. 8 As 115/2024, a to k posouzení námítky žalobce c) uvedené ve druhém doplnění kasační stížnosti, ve které tento namítal, že napadené rozhodnutí nebylo řádně doručeno stavebníkovi, a proto doposud nenabylo právní moci (srov. bod [26] rozsudku NSS ze dne 31. 7. 2024, č.j. 8 As 115/2024-185).

Shodu s prvopisem potvrzuje M.H.

- [9] V neposlední řadě soud vyžádal od společnosti A69 – architekti s.r.o., se sídlem Valdštejnova 581/8, Cheb, IČ: 263 55 981, písemné stanovisko ke stavebnímu záměru osoby zúčastněné na řízení a ke znaleckému posudku č. 1203/2023, které navrhla jako důkaz žalobkyně b) v replice ze dne 12. 3. 2024. Dne 15. 11. 2024 bylo soudu vyžádané stanovisko doručeno (srov. jeho obsah dále v příslušné části tohoto rozsudku).
- [10] Dne 19. 12. 2024 bylo soudu doručeno obsáhlé vyjádření žalobce c), ve kterém tento shrnul svou argumentaci uvedenou v žalobě, jakož i v doplnění kasační stížnosti ze dne 12. 5. 2024 a druhém doplnění kasační stížnosti ze dne 9. 7. 2024. Reagoval zde rovněž na vyjádření žalovaného ze dne 30. 9. 2024 a vyjádření osoby zúčastněné na řízení ze dne 7. 10. 2024 a 10. 10. 2024. V tomto podání žalobce c) navrhl provedení několika dalších důkazů: posouzení ovlivnění denního osvětlení stávajícího RD ze dne 12. 9. 2024; e-mailová komunikace mezi právním zástupcem žalobce c) a Ministerstvem pro místní rozvoj; souhrnné technické zprávy z paré č. 2 a z paré č. 6 projektové dokumentace; žádost o poskytnutí informací na Stavební úřad Městské části Praha 16, včetně tabulky a odpovědi na tuto žádost; notářský zápis ze dne 3. 10. 2024, č. NZ 496/2024, N 529/2024; písemné vyjádření architekta doc. Ing. arch. Ivana Kaplana ze dne 13. 9. 2024.
- [11] Dne 23. 12. 2024 žalobce a) k důkazu navrhl a předložil znalecký posudek č. 098020/2024 ze dne 20. 12. 2024, zpracovaný znalcem Ing. arch. Bohušem Zoubkem.
- [12] Dne 8. 1. 2025 bylo soudu doručeno vyjádření osoby zúčastněné na řízení k některým navrženým důkazům.
- [13] Při ústním jednání konaném před soudem dne 9. 1. 2025 setrvali účastníci řízení na svých dříve uplatněných argumentech a vznesli několik dalších návrhů na doplnění dokazování (viz níže).
- [14] Soud provedl při jednání tyto důkazy: plná moc ze dne 31. 3. 2022 udělená osobou zúčastněnou na řízení Mgr. Janu Buřilovi, advokátovi; plná moc ze dne 12. 5. 2022 udělená osobou zúčastněnou na řízení Ing. J. B., obecné zmocněnkyni; přehled odeslaných zásilek (doručenky napadeného rozhodnutí); Znalecký posudek ze dne 13. 3. 2024, č. 1203/2023; výslech znalce Dr. Ing. Miloslava Jokla; Studii zastínění domů č.p. 632, 633 ze dne 17. 2. 2024; stanovisko architektonické kanceláře A69 – architekti s.r.o. ze dne 15. 11. 2024; další dokumentace předložená účastníky řízení v původním soudním řízení [porovnání situace 01 (vzdálenosti) a 02 (stavební čára); soutisk navrhovaného a povoleného stavu pohled z východní ulice; řez A; pohled z východní ulice; situace – soutisk navrhovaného a povoleného stavu; vizualizace území (2x fotografie); náhledy (fotografie) z dronu z poloviny ledna 2024; výkres č. C-6]; doklady stavebního úřadu Praha 16 předložené v reakci na výzvu soudu k doložení kolaudačního rozhodnutí rodinného domu žalobců [ověřená projektová dokumentace (výkresy) ze dne 18. a 19. 11. 2019; schválení stavebního záměru (rozhodnutí) ze dne 18. a 19. 11. 2019; čestné prohlášení o provedení stavby dle PD ze dne 17. 2. 2022; žádost o přidělení č.p./č.ev. ze dne 21. 2. 2022; doklad o přidělení čísla popisného a orientačního budově ze dne 30. 3. 2022]; notářské zápisy ze dne 3. 10. 2024, č. NZ 495/2024, N 528/2024 a č. 496/2024, N 529/2024; dokumenty a fotografie předložené osobou zúčastněnou na řízení v reakci na Znalecký posudek ze dne 13. 2. 2024, č. 1203/2023 [nadhledový pohled – orientace horního podlaží; řez – výškové postavení domu osoby zúčastněné na řízení; fotografii budované zástavby v bezprostřední blízkosti; fotografie – umístění i velmi rozměrných vil; fotografie – hustota zastavěnosti a domy bez výhledů; fotografie – charakter území, velké i menší vily, bytové domy; fotografie – vily nadměrných

velikostí, odlišné umístění na pozemku, odlišná orientace; fotografie – různé umístění staveb na pozemku vzhledem k ulici a hranici sousedních parcel]; Posouzení denního osvětlení stávajícího RD ze dne 12. 9. 2024; písemné vyjádření architekta doc. Ing. arch. Ivana Kaplana ze dne 13. 9. 2024; žádost o poskytnutí informací na stavební úřad MČ Praha 16, včetně přiložené tabulky a odpověď na tuto žádost; Znalecký posudek ze dne 20. 12. 2024, č. 098020/2024; Souhrnná technická zpráva z paré č. 2 projektové dokumentace. Soud dále k důkazu provedl při ústním jednání žalobci předloženou Kupní smlouvu a další ujednání s kupní smlouvou související ze dne 18. 12. 2018 uzavřenou mezi prodávající společností Vily Chuchle a.s. a kupující osobou zúčastněnou na řízení (dále jen „Kupní smlouva“) a e-mailovou komunikaci žalobce c) s p. Beránkovou ze společnosti A69 – architekti s.r.o.

- [15] Ostatní navržené důkazy soud pro nadbytečnost neprovedl. Konkrétně se jednalo o tyto navržené důkazy: výslech D. K. (úřední osoby stavebního úřadu); vyznačení obdobných či shodných textací Podání následně převzatých do odůvodnění rozhodnutí stavebního úřadu (viz dokument *Reakce na námitku ze dne 24. 9. 2024 copy paste* a dokument *Stavební rozhodnutí copy paste*); výpisy ze Seznamu znalců; místní šetření prováděné soudem; e-mailová komunikace mezi právním zástupcem žalobce c) a Ministerstvem pro místní rozvoj. Osobně žalobcem c) předložený dokument s názvem „*K nule p. T. a zároveň k dodržení odstupu od uliční čáry*“ soud při ústním jednání přijal nikoli jako důkaz, ale jako vyjádření účastníka řízení. Soud rovněž neshledal důvodným návrh na provedení důkazu výsledkem žalobce c) vznesený při ústním jednání, neboť žalobce c) měl dostatek prostoru se v řízení před soudem k věci vyjádřit skrze svého právního zástupce a zároveň soudu nebyl zřejmé, jaká skutečnost by tímto důkazem měla být prokázána.
- [16] Rozsudkem ze dne 9. 1. 2025, č.j. 6A 123/2023-601, soud žalobou napadené rozhodnutí zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Soud shledal částečně důvodnými čtvrtý a šestý žalobní bod, plně důvodným pak pátý žalobní bod. V návaznosti na zrušovací rozsudek NSS a na základě provedených důkazů dospěl k závěru, že skutkový stav, z něhož vycházel žalovaný při vydání žalobou napadeného rozhodnutí, nebyl řádně zjištěn. Žalovanému proto uložil, aby ve svém novém rozhodnutí zohlednil charakter místností v 1.PP domu žalobců, který má významný vliv na posouzení otázky narušení pohody bydlení, a to zejména co se týče zastínění (oslunění) a výhledů z nemovitosti žalobců.
- [17] Žalovaný a osoba zúčastněná na řízení napadli tento rozsudek kasačními stížnostmi, kterým NSS rozsudkem vyhověl a rozsudkem ze dne 7. 8. 2025, č.j. 8 As 42/2025-146, rozsudek zdejšího soudu ze dne 9. 1. 2025 zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení. NSS zdejšímu soudu uložil, aby se vypořádal se všemi důkazními návrhy účastníků řízení tak, aby bylo zaručeno jejich právo na spravedlivý proces. Jejich případné provedení či neprovedení pak soud řádně odůvodní, a to zejména s ohledem na rozsudek NSS ze dne 30. 1. 2024, č.j. 10 As 124/2023-34, *CETIN*. Rovněž zdejšímu soudu uložil, aby se vypořádal s veškerou stěžejní argumentací osoby zúčastněné na řízení.
- [18] Konkrétně NSS v bodech [24] až [33] shledal nepřezkoumatelnost rozsudku zdejšího soudu spočívající v tom, že prvním zrušovacím rozsudkem NSS mu nebylo uloženo, aby důkazy provedl, ale aby se s důkazními návrhy vypořádal tak, aby bylo zaručeno právo účastníků řízení na spravedlivý proces. Městský soud však své rozhodnutí provést převážnou většinu důkazů ani při ústním jednání ani v napadeném rozsudku neodůvodnil, a to přesto, že v prvním svém rozsudku vycházel ze závěrů ve věci *CETIN*. NSS zmínil, že zdejší soud v prvním rozsudku vycházel z toho, že žalobci c) nic nebránilo předložit důkazy ve stavebním řízení, a přesto je v navazujícím řízení bez dalšího provedl, aniž by změnu svého

názoru vysvětlil, resp. aniž by vysvětlil důvody pro provedení důkazů. Dle NSS mohli účastníci řízení důvodně očekávat, že městský soud provede pouze takové důkazy, které nemohly být předloženy ve stavebním řízení. S poukazem na ustanovení § 75 odst. 1 s.ř.s. NSS dále uvedl, že notářské zápisy na první pohled osvědčují okolnosti, jež nastaly až po vydání napadeného rozhodnutí; uložil proto městskému soudu zabývat se tím, zda a případně v jakém rozsahu, jimi lze prokazovat stav existující v době rozhodování správního orgánu. Z logiky věci totiž nelze žalovanému klást k tíži, že nezohlednil okolnosti, které nastaly až po vydání napadeného rozhodnutí. Rozsudek pak shledal nepřezkoumatelný i z dalších důvodů, které se týkají ztráty či zamezení výhledu a oslunění dvojdomu žalobců. Uvedl, že z úvah městského soudu není zřejmé, jakým způsobem mohl charakter místností v 1.PP dvojdomu žalobců ovlivnit jejich výhled či oslunění v 1.NP. Dle NSS pak není zřejmé ani to, jak konkrétně žalovaný ohledně výhledu či oslunění v 1.NP dvojdomu žalobců pochybil. Za nesrozumitelné pak NSS označil to, že v rámci vypořádání jednotlivých námitek městský soud rozlišoval mezi výhledem z domu žalobců a) a b) a z domu žalobce c), neboť tomu neodpovídají závěrečné úvahy soudu, kde soud přikázal žalovanému, aby se zabýval charakterem místností v 1.PP všech žalobců, jelikož je to rozhodné pro posouzení výhledu a oslunění z jejich nemovitostí. Dle NSS není úvah z městského soudu zřejmé, zda žalovaný pochybil toliko ve vztahu k posouzení vlivu stavebního záměru na dům žalobce c), či zda městský soud zrušil napadené rozhodnutí také proto, že stavební záměr nepřiměřeně narušuje výhled či oslunění domu žalobců a) a b).

[19] NSS dále v bodech [36] až [40] svého rozsudku k charakteru místností ve dvojdomu žalobců a pohodě bydlení dospěl k závěru, že městský soud neuvedl, z čeho dovodil, že žalobci již ve stavebním řízení konkrétně tvrdili, že v 1.PP svých domů mají obytné místnosti, resp. že je rozhodný skutečný účel užívání místnosti. Dle NSS žalobci v odvoláních ani v doplnění odvolání žádné konkrétní námitky ohledně obytných místností neuvedli. Dále městskému soudu vytkl, že se nijak nevypořádal s argumentací osoby zúčastněné na řízení, dle které je způsob užívání domů žalobců v rozporu s příslušným stavebním povolením, neboť městský soud se v tomto ohledu zabýval pouze kolaudačním rozhodnutím a ověřenou projektovou dokumentací. Dle NSS závěr městského soudu, dle kterého je pro posouzení nerozhodné, že žalobci užívají své domy v rozporu s projektovou dokumentací, neodpovídá na argumentaci osoby zúčastněné na řízení. Zdejší soud se pak dle NSS nezabýval ani argumentací, dle které by stavby žalobců mohly být v rozporu se stanoviskem odboru územního plánování a že žalobci měli již od počátku v úmyslu užívat místnosti jinak, než byly povoleny. Městský soud se tak dle NSS nezabýval klíčovou argumentací osoby zúčastněné na řízení, která souvisí s důvody, pro které městský soud napadené rozhodnutí zrušil.

[20] V bodech [45] až [49] NSS ke znaleckým posudkům Ing. Miloslava Jokla, Ph.D. a Ing. arch. Bohuše Zoubka uvedl, že se zjevně zabývaly výkladem právních pojmů, k čemuž ale znalecké posudky neslouží. NSS se neztotožnil s tvrzením žalobce c), že se znalci zabývali toliko skutkovými otázkami. Nicméně připustil, že to neznamená, že by se z některých informací z posudků v žádném případě nedalo vycházet. S odkazem na rozsudek ze dne 26. 6. 2025, č.j. 8 As 274/2024-64, uvedl, že ze znaleckého posudku, jenž se zabývá právními otázkami, by bylo možné vycházet tehdy, pokud by obsahoval odborné posouzení některých rozhodných skutečností. Následně městskému soudu uložil, aby přezkoumatelně vymezil okolnosti, které považuje za rozhodné, aby se dalo posoudit, zda některé rozhodné okolnosti nebudou vyplývat právě ze znaleckých posudků. Dle NSS však na první pohled není zřejmé, že by znalecké posudky obsahovaly takové rozhodné informace k posouzení

věci, které by zároveň nevyplývaly z jiných podkladů ve spisu či vyžadovaly zvláštních odborných znalostí.

- [21] K pohodě bydlení pak NSS v bodě [50] uvedl, že v judikatuře tato otázka není řešena jednotně. Dle NSS není na první pohled zřejmé, zda pro zachování pohody bydlení postačí splnění norem o obecných technických požadavcích a jejich řádná aplikace, anebo jednotlivé negativní vlivy stavby, byť jednotlivě v souladu s právními předpisy, mohou ve svém souhrnu způsobit nepřiměřené narušení pohody bydlení. Dále se však touto otázkou nezabýval, neboť dle něj by tato nemusela být v dalším řízení ani relevantní, neboť nemohl předjímat závěry městského soudu, zda žalobci přdestřeli související důkazy opožděně nebo včas, zda je rozhodné, že se v 1.PP žalobců fakticky nacházejí obytné místnosti, či zda žalobci prokázali, že v 1.PP měli obytné místnosti ke dni vydání napadeného rozhodnutí.
- [22] Po vrácení věci zdejšímu soudu tento dne 13. 10. 2025 obdržel vyjádření žalobce a) ke druhému zrušovacímu rozsudku NSS. Vyjádřil se zejména k tomu, proč byl zdejší soud povinen provést jím navržené důkazy, že bylo dostatečným způsobem prokázáno, že v 1.PP domu žalobců a) a b) se nachází a vždy nacházely obytné místnosti. V podrobnostech žalobce a) odkázal na své vyjádření ze dne 21. 5. 2025 ke kasačním stížnostem k NSS. V návaznosti na to soud z NSS vyžádal spis vedený pod sp.zn. 8 As 42/2025.
- [23] Téhož dne soud obdržel i vyjádření žalobce c), který se nejprve vyjádřil k argumentaci osoby zúčastněné ohledně rozporu způsobu užívání domu žalobců se stavebním povolením a se stanoviskem odboru územního plánování. Rovněž se vyjádřil k důvodu nepředložení důkazů v řízení před žalovaným a odůvodnil provedení znaleckých posudků. Vyjádřil i k odbornému posouzení ve znaleckých posudcích a k NSS naznačenému judikатурnímu rozporu ohledně pohody bydlení. Závěrem pak odkázal na ostatní důkazy ve spisu, ze kterých narušení pohody bydlení vyplývá.
- [24] Osoba zúčastněná na řízení se ve vyjádření ze dne 24. 10. 2025 k vyjádřením žalobců a) a c) vyjádřila zejména k charakteru místností umístěných v 1.PP dvojdomu žalobců.
- [25] Dne 4. 11. 2025 soud zaslal všem žalobcům i osobě zúčastněné na řízení přípis, v nichž je vyzval, aby sdělili, proč jimi v soudním řízení předložené důkazy nepředložili již ve stavebním řízení, resp. zda jim v tom bránily nějaké objektivní či subjektivní důvody ve smyslu rozsudku *CETIN*.
- [26] Žalobce a) na výzvu reagoval odkazem na své podání ze dne 13. 10. 2025, kde uváděl, že potřeba vyhotovení důkazů vyvstala až v průběhu soudního řízení, a to v reakci na napadené rozhodnutí a na skutečnosti tvrzené žalovaným a osobou zúčastněnou na řízení. Na základě těchto objektivních důvodů nebylo dle žalobce a) možné důkazy předložit ve stavebním řízení.
- [27] Žalobkyně b) na výzvu uvedla, že se zcela ztotožňuje s podáním žalobce a) ze dne 13. 10. 2025. Uvedla, že je skutečností, že objektivně nebylo možné předmětné důkazy předložit již ve společném řízení, jelikož tyto reagovaly na napadené rozhodnutí a na tvrzení účastníků řízení v průběhu soudního řízení.
- [28] Žalobce c) na výzvu k objektivním důvodům pozdějšího předložení důkazů uvedl jednak neúplný správní spis, neboť stavebník postupně v řízení o odvolání, ale především v řízení před soudem doplňoval spis, když definitivní podoba stavby a její výškové osazení byla známa až po vydání napadeného rozhodnutí. Jako další důvod uvedl časovou tíseň po vstupu do řízení, když jej žalovaný v rozporu se zákonem o probíhajícím řízení ani neinformoval,

ač byl o přechodu práv vyrozuměn ze strany žalobců a) a b). Uvedl, že doplnění odvolání zaslal žalovanému dne 23. 5. 2023 s tím, že od počátku upozorňoval na rozpor stavebního záměru s pohodou bydlení (ztráta výhledu, omezení osvětlení, nedodržení koncepce vilové čtvrti), avšak žalovaný vydal napadené rozhodnutí již 18. 8. 2023; dle žalobce tak nebylo v takto krátkém intervalu realistické opatřit komplexní znalecké posudky. Za další důvod označil odbornou povahu důkazů, neboť předmětné posudky vyžadovaly kombinaci terénních měření, normových výpočtů denního osvětlení (ČSN 73 0580) a zhodnocení urbanistické koncepce. Dle žalobce příprava překračovala rozsah jednoduchého technického záznamu, o kterém hovoří NSS ve věci *CETIN*. Jako subjektivní důvody žalobce označil důvěru v činnost správních orgánů, když oprávněně předpokládal, že odvolací orgán vyhodnotí námitky na základě spisu a sám si vyžádá specializované podklady; ekonomickou zátěž, když bez jasného signálu, že správní orgány své povinnosti nesplní, nebylo pro něj racionální předem znalecké posudky objednávat; a procesní omezení v odvolacím řízení (viz výše). Dále v souladu s rozsudkem ve věci *CETIN* uvedl, že v řízení nebyl pasivní, neboť námitky uplatnil včas, upozorňoval na ztrátu pohody bydlení. Upozornil na to, že správní orgány nevyužily své vyšetřovací povinnosti a zavinily situaci, kdy rozhodné skutečnosti zůstaly nezjištěné, když neprovedly v rozporu se zákonem ohledání na místě, ani neopatřily žádný znalecký posudek. Uvedl rovněž, že znalecké posudky reagují na nová tvrzení stavebníka a žalovaného (např. tvrzení, že v 1. PP nejsou obytné místnosti, mělo za následek pořízení notářského zápisu a posudku Ing. Macury). Dle žalobce c) pak důkazy nebyly předloženy účelově. Žalobce dále poukázal na klíčové pasáže znaleckých posudků: 1. posudek Ing. Jokla, Ph.D. – bod 121: stavba se vymyká koncepci A69-architekti a narušuje pohodu bydlení, výškové osazení + 2,32 m a otočení patra o 90° má za následek zamezení výhledů; 2. posudek Ing. arch. Zoubka – shrnutí: kombinace posunutí, zvýšení a otočení stavby degraduje architektonický ráz lokality a zásadně omezuje vizuálně kontakt žalobce do údolí; 3. posudek Ing. Macury – závěr: ve variantě „stavba dle změny“ nedosahuje požadovaných 32 % Dw; porušuje § 45 Pražských stavebních předpisů a § 76 starého stavebního zákona. Dle žalobce se jedná o odborné posouzení a dané technické závěry jsou pro zodpovězení sporu klíčové, přičemž je soud nemůže nahradit vlastní úvahou. Žalobce c) tedy navrhoval, aby soud znalecké posudky připustil jako důkaz, neboť existovaly objektivní i subjektivní překážky bránící jejich předložení ve stavebním, resp. odvolacím řízení, a aby soud zrušil žalobou napadené rozhodnutí a vrátil věc žalovanému s pokynem provést komplexní posouzení pohody bydlení.

[29] Osoba zúčastněná na řízení na výzvu uvedla, že studie zastínění ze dne 17. 2. 2024 nebyla předložena dříve z toho důvodu, že není příslušnými právními předpisy výslovně stanovena jako nezbytná náležitost projektové dokumentace. Uvedla, že v návaznosti na opakovaná tvrzení žalobců přistoupila k tomu, že si studii zastínění nechala vyhotovit, a to zejména proto, aby tato studie potvrdila její argumentaci a postup ve stavebním řízení. K důkazům, které předložili žalobci během soudního řízení, uvedla, že tito je mohli předložit již během stavebního řízení. Znovu se pak vyjádřila k charakteru místností v 1.PP domu žalobců, s čímž souvisí i otázka koeficientu míry využití území a souladu se stanoviskem odboru územního plánování. V této souvislosti pak odkázala na výpočet uvedený žalovaný v jeho doplnění kasační stížnosti ze dne 9. 4. 2025.

[30] Z obsahu spisového materiálu předloženého žalovaným správním orgánem vyplynuly následující, pro rozhodnutí ve věci samé, podstatné skutečnosti:

- [31] Dne 19. 3. 2021 podal stavebník žádost o vydání společného rozhodnutí o změně stavby před dokončením. Předmětem změny je návrh jiné stavby, než byla povolena společným rozhodnutím ze dne 26. 5. 2011, č.j. 003692/11/OVDŽP/ČR, v části stavby na Hvězdárně I. etapa, dům A160. Ze spisu a z žádosti vyplývá, že pozemek je svažitý směrem k východu k ul. Bochníčkova. Předmětem záměru je stavba rodinného domu, jejíž hlavní dvoupodlažní hmota na půdorysu cca 23,5 x 10 m je navržena do západní části pozemku s upraveným terénem v úrovni 296,00 m.m.m., orientována delší stranou ve směru SZ-JV. Ve východní části při ulici je terén v úrovni 292,80 m.n.m. Výškový rozdíl je řešen předsazeným podzemním podlažím garáže se střešní terasou s dřevěnou pergolou a úpravou terénu s opěrnou zdí.
- [32] Společným rozhodnutím Úřadu městské části Praha 16, odboru výstavby dopravy a životního prostředí ze dne 7. 12. 2021, byla k žádosti osoby zúčastněné na řízení ve výroku I. podle ustanovení § 94 v souladu s ustanovením § 79 a ustanovením § 92 stavebního zákona vydána změna rozhodnutí o umístění stavby na stavbu „rodinný dům I. X (dříve nazvaná jako stavba pro rodinný dům A.160, typ 2A), na pozemku parc.č. X, v k.ú. X, týkající se změny společného rozhodnutí č.j. 003692/2011/OVDŽP/Čr. ze dne 26. 5. 2011 v právní moci ze dne 1. 7. 2011; a ve výroku II. podle ustanovení § 118 stavebního zákona byla povolena změna stavby před dokončením na předmětnou stavbu.
- [33] Žalobci a) a b) podali proti tomuto rozhodnutí dne 26. 1. 2022 odvolání. Dne 23. 5. 2023 bylo žalovanému doručeno doplnění odvolání, které podal žalobce c), který se stal novým vlastníkem pozemků parc.č. XA (zastavěná plocha) a XB (ostatní plocha), v k.ú. X a který ke dni 18. 5. 2022 vstoupil do procesních práv odvolatelů.
- [34] Žalobou napadeným rozhodnutím ze dne 18. 8. 2023, č.j. MHMP 1607070/2023, bylo odvolání žalobců zamítnuto a společné povolení bylo potvrzeno.
- [35] V odůvodnění tohoto rozhodnutí se žalovaný námitkami žalobců a) a b) zabýval na str. 4 až 17 tohoto rozhodnutí; doplněním odvolání, které podal žalobce c), se zabýval na str. 18 až 20 rozhodnutí.
- [36] S ohledem na to, že žalobní námitky jsou v podstatné míře totožné s odvolacími námitky žalobců a že polemizují s vypořádáním odvolacích námitek žalobců ze strany žalovaného či ze strany stavebního úřadu, jakož i to, že směřují i proti obsahu podkladů (závazných stanovisek dotčených orgánů, projektové dokumentace) pro vydání společného povolení, tak soud z důvodu procesní ekonomie uvede obsah společného povolení, napadeného rozhodnutí, zpochybněných závazných stanovisek a projektové dokumentace až při vypořádání konkrétní žalobní námitky.
- [37] Podle ustanovení § 51 odst. 1 s. ř. s. může soud rozhodnout o věci samé bez jednání, jestliže to účastníci shodně navrhli nebo s tím souhlasí. Má se za to, že souhlas je udělen také tehdy, nevyjádří-li účastník do dvou týdnů od doručení výzvy předsedy senátu svůj nesouhlas s takovým projednáním věci; o tom musí být ve výzvě poučen.
- [38] Účastníci řízení buď s projednáním věci bez jednání souhlasili, nebo se v soudem stanovené lhůtě nevyjádřili. Soud tedy postupoval podle ustanovení § 51 odst. 1 s. ř. s. a rozhodl o věci samé bez jednání.
- [39] Městský soud v Praze na základě žaloby, v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 s. ř. s.), přezkoumal napadené rozhodnutí, včetně řízení, které jeho vydání předcházelo. Při přezkoumání rozhodnutí soud vycházel ze skutkového a právního stavu,

který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba nebyla podána důvodně.

- [40] Na tomto místě soud uvádí, že v tomto rozsudku se nebude již znovu vyjadřovat k námitkám, které v obou svých předchozích rozsudcích posoudil totožně – jedná se o námitky shrnuté v předchozích rozsudcích v prvním až třetím a sedmém až desátém žalobním bodu dle žaloby žalobců a) a b).
- [41] Nejprve zdejší soud považuje za nutné odstranit vady, které dle NSS způsobovaly nepřezkoumatelnost předchozího rozsudku. Nepřezkoumatelnost NSS spatřoval zejména v tom, že městský soud neodůvodnil, proč po vrácení věci provedl veškeré důkazní návrhy.
- [42] Na tomto místě soud považuje za nutné zmínit, že za klíčové důkazy, nejen on, ale i účastníci řízení pokládají především oba znalecké posudky (od Ing. Miloslava Jokla, Ph.D. a od Ing. arch. Bohuše Zoubka), *Posouzení denního osvětlení stávajícího RD* od Ing. Dalibora Macury, *Studii zastínění domů* č.p. 632, 633 od Ing. Petra Kůrky a oba notářské zápisy. Městský soud při svých předchozích závěrech vycházel zejména z obou znaleckých posudků, posouzení Ing. Dalibora Macury a obou notářských zápisů.
- [43] V rozsudku ve věci CETIN dospěl NSS uveď, že „[s]právní soudy zásadně nemohou napravit procesní pasivitu účastníka řízení, který nebyl v průběhu správního řízení co do svých tvrzení a co do návrhů důkazů aktivní. Cílem správního soudnictví není nahrazovat řízení před správním orgánem, neboť soudní přezkum správních rozhodnutí nelze vnímat jako třetí instanci správního řízení. V takovém případě by byla totiž popřena samotná koncepce správního soudnictví založená na následném přezkumu zákonitosti pravomocných správních rozhodnutí. Základním smyslem a účelem přezkumu správních rozhodnutí ve správním soudnictví je poskytnutí soudní ochrany v případech, kdy osoby, jež tvrdí, že byly na svých právech dotčeny, se svých práv nedomohly před správním orgánem, ač se o to aktivně pokusily (rozsudek NSS ze dne 30. 4. 2019, čj. 2 As 194/2018-64, bod 37 i s obsáhlou citací další judikatury).“ Dále zde NSS uveď, že „[j]e tedy obecně vhodné, aby účastník nenechával své námitky proti rozhodnutí správního orgánu na pozdější dobu, ale uplatnil je již v průběhu správního řízení, nejpozději v řízení odvolacím. Jinak se připraví o posouzení námitek v obou instancích správního řízení. (...) Krajský soud by měl zvažovat rozsah doplnění dokazování tak, aby nenahrazoval činnost správního orgánu (srov. rozsudky ze dne 15. 8. 2019, čj. 7 AfS 376/2018-30, bod 24, ze dne 28. 4. 2005, čj. 5 AfS 147/2004-89, ze dne 21. 6. 2006, čj. 1 As 42/2005-62, či ze dne 12. 6. 2009, čj. 7 AfS 114/2008-92). Soudní přezkum rozhodnutí správních orgánů má totiž přes svá specifika stále především kasační charakter. Znamená to tedy, že krajský soud není povinen provést každý účastníky navržený důkaz (rozsudek ze dne 21. 8. 2018, čj. 9 As 195/2018-27, bod 23). Na provedení důkazů nově navržených v řízení před krajským soudem je třeba trvat například tehdy, pokud tyto důkazy nemohly být navrženy již v řízení odvolacím, a to jak z důvodu objektivních, tak i subjektivních (v obdobném duchu 2 AfS 35/2009, bod 44).“ Ve druhém zrušovacím rozsudku v této věci pak NSS výslovně uveď, že „městský soud provede pouze takové důkazy, které nemohly být předloženy již ve stavebním řízení.“ (viz bod [32]).
- [44] Ve vztahu k žalobci c) a jím předloženým důkazům v řízení před soudem, soud konstatuje, že jak uveď již v prvním rozsudku vydaném v nyní projednávané věci, tak žalobce c) nebyl účastníkem společného řízení od samého začátku, ale stal se jím až v průběhu odvolacího řízení, jelikož se stal vlastníkem dotčených nemovitostí na základě kupní smlouvy ze dne 6. 5. 2022 s právními účinky zápisu k okamžiku 18. 5. 2022. Dle soudu však je a bylo zjevné, že již v době uzavírání této kupní smlouvy musel žalobce c) být srozuměn s tím, že na

sousedním pozemku bude v dohledné době probíhat výstavba rodinného domu, resp. že se o stavbě na sousedním pozemku vede společné řízení. Žalobce c) byl poprvé do správního spisu nahlížen dne 1. 3. 2023 (srov. protokol založený ve správním spisu). Svě první vyjádření v pozici odvolatele pak žalobce c) podal až dne 22. 5. 2023, když již zde namítal narušení pohody bydlení [dle žalobce spočívající v narušování soukromí, snížení („zavřetí“) výhledu, zastínění celé severní strany žalobcova domu, obtěžování pohledem]. Tuto námitku však, stejně jako žalobci a) a b), ponechal po celou dobu správního řízení ve velmi obecné rovině tvrzení a v prakticky žádné rovině důkazní, a to přestože nejpozději od 6. 5. 2022 (v reálu samozřejmě dříve) mu byly poměry v dané lokalitě dostatečně známy a o stavebním záměru stavebníka věděl. Přesto žalobce c) po celou dobu odvolacího řízení nepředložil žádný důkaz (např. ve smyslu znaleckého posudku, studie či notářského zápisu), kterým by prokázal svá tvrzení o nerespektování koncepce dané lokality a narušení pohody bydlení.

[45] Dle soudu se přitom nejedná o natolik náročnou odbornou otázku, se kterou by se pojily neúměrně obtíže pro žalobce, o čemž svědčí i postup v případě zpracování znaleckého posudku předloženého žalobcem v soudním řízení, neboť znalec provedl místní šetření dne 12. 2. 2024, aby kompletní znalecký posudek vyhotovil o měsíc později (dne 13. 3. 2024). Soud tak dospěl k závěru, že žalobce c) mohl a měl předložit znalecký posudek vypracovaný Ing. Joklem již ve stavebním (odvolacím) řízení, které slouží primárně k tomu účelu a ve kterém se mají primárně vyřešit sporné otázky mezi správními orgány a účastníky řízení, nikoli poprvé až v řízení před zdejším soudem.

[46] Soud okolnosti uváděné žalobcem c), proč nepředložil tento důkaz již ve správním řízení, ale až v řízení před soudem, neshledal relevantními, a to z následujících důvodů. Jakkoli žalovaný v případě přistoupení žalobce c) do odvolacího řízení nepochybně nedodržel přesnou dikci ustanovení § 47 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), tak dle soudu tato vada nemohla mít vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí, ani na možnost žalobce c) předložit v odvolacím řízení důkazy. Sám žalobce c) totiž ve svém vyjádření ze dne 13. 10. 2025 připustil, že žalovaný vydal napadené rozhodnutí ani ne 3 měsíce po doplnění odvolání ze strany žalobce c), což byl i s ohledem na reálné vyhotovení znaleckého posudku (soud připomíná, že znalec provedl místní šetření dne 12. 2. 2024, přičemž kompletní znalecký posudek vyhotovil o měsíc později – dne 13. 3. 2024) dostatečná doba pro opatření si dalších podkladů pro podporu tvrzení uvedených v doplnění odvolání. Připomenout pak lze, že žalobce c) byl dle protokolu nahlížen do spisu již dne 1. 3. 2023. Od tohoto dne uběhlo do vydání napadeného rozhodnutí cca 5,5 měsíce.

[47] K argumentu žalobce c), že důkazy, které předkládal, reagovaly na nová tvrzení stavebníka a žalovaného v průběhu soudního řízení, soud uvádí, že výměna názorů a reakce na tvrzení ostatních účastníků řízení je podstatou soudního řízení sporného, nicméně, jak bylo vysloveno NSS, řízení před správními soudy není pokračováním řízení správního, což mimo jiné znamená, že těžiště dokazování se nachází v řízení správním, nikoli v řízení před správním soudem. Již v prvním rozsudku soud dospěl k závěru, že s otázkou pohody bydlení se žalovaný v napadeném rozhodnutí v kontextu daného případu a žalobci předestřených odvolacích námitek zabýval dostatečně. Pokud tedy nyní žalobce c) vytýká žalovanému, že se stavební úřad vypořádal z důvodu úplného zakrytí výhledu z 1. NP rodinného domu žalobce c) a ignorování obytných místností v 1. PP téhož domu nedostatečně, měl tuto námitku buď podložit důkazními návrhy již ve správním řízení

(námitka úplného zakrytí výhledu z 1. NP), nebo měl tuto námitku plně uplatnit (obytné místnosti v 1.PP) – k oběma námitkám věcně viz dále v tomto rozsudku.

[48] Co se týče poukazu na to, že žalovaný měl v daném případě provést ohledání na místě podle ustanovení § 94m odst. 3 stavebního zákona, soud uvádí, že z žádných podkladů založených ve správním spise nevyplývá, že by stavebnímu úřadu, nebyly dobře známy poměry staveniště a že by žádost neposkytovala dostatečný podklad pro posouzení stavebního záměru a stanovení podmínek k jeho provádění. Stavební zákon v daném případě obligatorně nenařizuje povinnost nařídit ústní jednání a ohledání na místě, resp. uvedené je dáno fakultativně – s ohledem na znalost místních poměrů stavebními úřady. Žalobce c) sice odkazoval na rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 16. 1. 2024, č.j. 30A 81/2023-77, s tím, že na rozdíl od případu zde projednávaného on zásah do veřejných subjektivních práv ve smyslu ustanovení § 2 s.ř.s. tvrdí. Soud nicméně z obsahu spisu zjistil, že účastníci správního řízení byli o upuštění od ústního jednání a ohledání na místě informováni – srov. Oznámení o zahájení společného řízení o změně stavby před dokončením ze dne 26. 7. 2021, č.j. 13277/2021/OVDŽP, v němž stavební úřad uvedl, že v řízení upouští od ohledání na místě a ústního jednání podle ustanovení § 112 odst. 2 stavebního zákona (pozn. soudu: toto ustanovení obsahovalo stejné podmínky pro možnost upuštění od ohledání na místě a ústního jednání jako ustanovení § 94m stavebního zákona, na které poukazyval žalobce). Lze tedy důvodně předpokládat, že pokud stavební úřad ustoupil od ohledání na místě a ústního jednání, tak mu byly dobře známy poměry staveniště. Jak soud opakovaně poukázal již ve svých předchozích rozsudcích, tak původní společné povolení z roku 2011 bylo několikrát změněno, z čehož rovněž plyne, že stavební úřad měl o poměrech v dané lokalitě dostatečné podvědomí. Pokud pak až v řízení před soudem, tedy po několika letech od zahájení řízení o společném povolení, přijde účastník s tím, že stavební úřad pochybil, když neprovedl ohledání na místě, aniž by to kdokoli z účastníků namítal v průběhu správního řízení, pak soud hodnotí tuto argumentaci jako nepřipadnou.

[49] K argumentaci, že žalobce c) od doby, kdy do řízení vstoupil, tvrdil, že dojde k narušení pohody bydlení a k omezení jeho výhledu, přičemž to byly správní orgány, kdo měly zhodnotit, zda stavební záměr nezasahuje do pohody bydlení a zda nedojde ke ztrátě výhledu žalobce c) již v prvostupňovém řízení a nejpozději v odvolacím řízení, a povinností žalobce c) nebylo nahrazovat práci správních orgánů, soud připomíná, že žalobce, příp. účastníka správního řízení tíží nejen břemeno tvrzení, ale i břemeno důkazní. Sám žalobce přiznal, že „tvrdil“, že dojde k narušení pohody bydlení atd., jinými slovy sám potvrdil, že tyto skutečnosti ve správním řízení pouze tvrdil, ale doložil je až v řízení před soudem, což je dle soudu v soudním řízení správním v zásadě nepřípustné. K tomu soud připomíná, že úvahu žalovaného stran narušení pohody bydlení a omezení výhledu žalobců již v prvním (zamítavém) rozsudku soud shledal dostatečnou, a to především s ohledem na rozsah a formulaci odvolacích námitek.

[50] Je samozřejmě pravdou, že z objektivních důvodů nemohl být znalecký posudek Ing. Jokla předložen v odvolacím řízení, neboť v době vedení odvolacího řízení neexistoval, nicméně soud již výše uvedl, že s ohledem na reálné vyhotovení znaleckého posudku v řádu 1 kalendářního měsíce, se (byť žalobce poukazuje na to, že se jednalo o velmi odbornou otázku, což soud nerozporuje) nejednalo o natolik rozsáhlý a na obstarání náročný důkazní prostředek, který nebylo možno opatřit již v řízení odvolacím.

- [51] K argumentům uvedeným v reakci na výzvu soudu ve smyslu rozsudku NSS ve věci *CETIN*, soud uvádí, že ani tyto neshledal relevantními. Jednak stavebník v řízení před soudem předložil k důkazu toliko Studii zastínění od Ing. Petra Kůrky, ke které se soud vyjádří dále, jednak v odvolacím řízení bylo ze strany stavebníka pouze tyto dílčí přílohy: C.5 – situace odstupové vzdálenosti; O.01 – půdorys, řez – odstupové vzdálenosti; O.02 – uliční pohled, řez; O.03 – půdorys, řezy, pohledy – podlažnost, vše zpracováno Ing. arch. Vítem Pešinou, ČKA 04 677 (viz vyjádření stavebníka k podanému odvolání ze dne 16. 5. 2022), a jednak sám žalobce osobně cca 1 měsíc před vydáním napadeného rozhodnutí byl nahlížet do správního spisu (srov. protokol ze dne 19. 7. 2023), tudíž se mohl minimálně s těmito výkresy předloženými stavebníkem v odvolacím řízení seznámit. Dle soudu tedy nelze žalobcem tvrzený neúplný správní spis považovat za objektivní skutečnost. Navíc skutečnost, jaká bude podoba stavby a její výškové osazení, je zjevná ze správního spisu, přičemž žalobci proti těmto skutečnostem brojili již ve společném řízení a následně v řízení odvolacím. Časovou tíseň soud po vstupu do řízení rovněž neshledal případnou, jak již uvedl výše. Ani odborná povaha důkazů dle soudu automaticky neznamená, že tyto nemohly být včas opatřeny a předloženy ve správním řízení.
- [52] K subjektivním důvodům uváděným žalobcem c) soud uvádí, že argumentace spočívající ve spoléhání se na splnění povinností ze strany správních orgánů a v důvěře v jejich činnost, je sice ze strany žalobce nepochybně legitimní, nicméně soud znovu uvádí, že pokud měl žalobce reálnou možnost předmětné důkazy předložit již ve správním řízení, tak tak nepochybně učinit mohl a měl. Soud uznává, že žalobce nebyl pasivní v tom smyslu, že by s námitkami přišel až v řízení před soudem (vyjma námitky týkající se umístění obytných místností v 1.PP jeho domu – viz dále), nicméně ve stavebním řízení byl pasivní v tom směru, že zůstal toliko v rovině tvrzení a nepřesunul se do roviny důkazní. Dohánět to pak v řízení před soudem není dle soudu možné, jak již judikoval i NSS. Pokud pak správní orgány neměly o věci žádné pochybnosti, nebylo nutno z jejich strany opatřovat vlastní znalecký posudek. Soud rovněž neshledal, že by důkazy předložené žalobcem c) byly předloženy účelově, byly předloženy toliko pozdě, což z nich ale také činí důkazy nepřipustné.
- [53] Krajský soud v Ostravě v rozsudku ze dne 6. 5. 2024, č.j. 25A 170/2021-81, který byl vydán v návaznosti na rozsudek ve věci *CETIN*, jako objektivní a subjektivní důvody posoudil, že tehdejší žalobkyně byla ubezpečena Ing. Arch. Z. Q., že stavební úřad bude provádět nové měření za pomoci geodeta (spolehnutí se na odborníka krajský soud označil za okolnost vylučující účelovost či obstrukčnost žalobkyniny pasivity); dále, že jí zásadně ztěžoval možnost objednat geodetické zaměření poměrně přísný nouzový stav v souvislosti s epidemií Covid-19 a že tehdy napadené rozhodnutí bylo vydáno jen 3 týdny po smrti otce žalobkyně. Obdobné okolnosti soud ze správního spisu ani z tvrzení účastníků řízení v nyní projednávané věci nezjistil.
- [54] Soud tak žalobcem c) předložený znalecký posudek, jakož ani další jím předložené důkazy, na které lze rovněž vztáhnout výše uvedené závěry, včetně posouzení od Ing. Macury a notářského zápisu, nepřipustil nyní k důkazu, neboť je žalobce měl a mohl uplatnit již ve stavebním (odvolacím) řízení.
- [55] Totožné závěry pak lze vyslovit i k důkazním návrhům, které učinili žalobci a) a b). Těm je pak nutno přičíst k tíži ještě tu skutečnost, že byli účastníky správního řízení již od jara 2021, tudíž měli mnohem delší časový prostor pro obstarání si důkazních prostředků na podporu svých tvrzení.

- [56] K argumentaci žalobců a) a b), že potřeba vyhotovení jimi navržených důkazů vyvstala až v průběhu soudního řízení, soud odkazuje na bod [47] tohoto rozsudku. Soud jako důvod pro provedení žalobci navržených důkazů neshledal ani jimi uváděnou skutečnost, že stavební úřad a žalovaný jejich námitky nevypořádali důsledně. Soud nerozporuje, že žalobci vznesli námitky ve stavebním (odvolacím) řízení včas, nicméně neshledal, že by je stavební úřad, resp. žalovaný vypořádaly bez náležitého odborného stanoviska tak, aby v řízení před soudem vyvstala potřeba provádět rozsáhlé dokazování. Zároveň soud uvádí, že ve svém rozsudku vycházel z obsahu napadeného rozhodnutí, pokud v něm tedy kdykoli rekapituloval argumentaci žalovaného a stavebníka vznesenou v průběhu soudního řízení, neznamená to, že z této argumentace bez dalšího vycházel. Pokud by obsah napadeného rozhodnutí nebyl z hlediska vypořádání odvolacích námitek žalobců dostatečný, pak by soud nemohl na základě dodatečně učiněného vyjádření žalovaného či stavebníka tuto vadu přejít. Tvrdí-li nyní žalobci, že jejich odvolací námitky byly již původně důvodné, měli dle soudu dostatečnou možnost ve správním řízení tyto podložit důkazními prostředky, a to včetně znaleckého posudku Ing. arch. Zoubka či notářského zápisu (logicky s jiným – dřívějším – datem). K argumentaci žalobce a), že se stavební úřad a žalovaný v průběhu správního řízení jakkoliv charakterem místností v 1.PP domu žalobců nezabývaly, se soud vyjádří ještě dále.
- [57] Soud tak žalobci a) a b) předložený znalecký posudek a další důkazy nepřipustil v soudním řízení k důkazu.
- [58] Na okraj pak soud ke Studii zastínění ze dne 17. 2. 2024, kterou stavebník předložil také až v řízení před soudem, uvádí, že stavebník nepochybně mohl tuto studii, která nasvědčuje závěru žalovaného obsaženému v napadeném rozhodnutí, že záměr nijak negativně z pohledu zastínění neovlivnění nemovitosti žalobců, předložit již ve stavebním řízení, a proto ji soud v soudním řízení také nepřipustil k důkazu.
- [59] NSS dále ve svém zrušovacím rozsudku spatřoval nepřezkoumatelnost předchozího rozsudku zdejšího soudu v otázce použití notářských zápisů k důkazu.
- [60] Jak správně připomněl NSS ve svém zrušovacím rozsudku správní soud *při přezkoumání rozhodnutí vychází soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu* (ustanovení § 75 odst. 1 s. ř. s.). Notářské zápisy však dle soudu zjevně osvědčují okolnosti k určitému datu, tj. ke dni 3. 10. 2024. Napadené rozhodnutí však bylo vydáno již dne 18. 8. 2023. Jak přílehavě uvedl NSS, „z logiky věci totiž nelze žalovanému klást žalovanému klást k tíži to, že nezohlednil okolnosti, které nastaly až po vydání napadeného rozhodnutí.“ Dle soudu by bylo možno klást k tíži žalovanému (příp. stavebnímu úřadu), že nezohlednil charakter místností v 1.PP domu žalobců, pokud by snad již ve správním řízení měl tuto indicii, že se takové místnosti v 1.PP domu žalobců nacházejí. Jinými slovy, pokud by žalobci již alespoň obecně upozornili ve správním řízení stavební úřad a žalovaného, že mají v 1.PP svého domu obytné místnosti, pak by bylo možné uvažovat o tom, že správní orgány pochybily, pokud by tyto okolnosti, mající vliv na posouzení otázky pohody bydlení, ve svých rozhodnutích nezohlednily.
- [61] Nicméně soud považuje za nutné zdůraznit, že žalobci v odvoláních ani v doplnění odvolání žádné konkrétní námitky ohledně obytných místností neuvedli (srov. bod [39] druhého zrušovacího rozsudku NSS). První zmínku o tom, že žalobci mají v 1.PP obytné místnosti, což by dle nich mělo mít vliv na závěry žalovaného, žalobci přinesli až ve své žalobě ze dne 12. 10. 2023, kde v rámci žalobního bodu, v němž vytýkali žalovanému, že za stavebníka

dopočítal odstupový úhel (tj. nikoli v rámci námítky týkající se zastínění), uvedli, že mají okna (obytných místností, ve vztahu k nimž je třeba odstupový úhel stanovit) i v 1.PP svého rodinného domu.

[62] Není pak dle soudu pravdou, že se žalobci dozvěděli o tom, že stavebník nepovažuje místnosti v 1.PP jejich domu za místnosti obytné až v jím předložené Studii zastínění v rámci soudního řízení, neboť již ve své reakci na odvolání žalobců a) a b) ze dne 16. 5. 2022 stavebník na str. 7 uvedl, že „na úrovni 1.NP navržené stavby stavebníka se nachází 1.PP rodinného domu odvolatelů, ve kterém se nachází místnosti skladů nikoliv obytné místnosti – nehrozí zde tedy narušení soukromí pohledem mezi obytnými místnostmi sousedních domů.“ Dále pak na str. 4 a 8 tohoto vyjádření předložil stavebník výkres, v němž je u 1.PP domu žalobců uvedeno „SKLAD (není obytná místnost)“. Není tak pravdou, že by stavebník přišel s argumentací, že se v 1.PP domu žalobců nenachází obytné místnosti, ale sklady až v řízení před soudem, neboť tuto argumentaci vznesl již v odvolacím řízení, a to cca rok a čtvrt před vydáním žalobou napadeného rozhodnutí. Všichni žalobci, včetně později přistoupivšího žalobce c) tak měli dostatečný časový prostor tuto argumentaci stavebníka již ve správním řízení vyvrátit, a to např. právě předložením notářských zápisů, kterými by se následně musel žalovaný ve svém rozhodnutí zabývat.

[63] Žalobci však ve svých odvoláních namítali pouze to, že absentuje posudek vlivu na zastínění stavby na okolní zástavbu vzhledem k její výšce a orientaci na světové strany, když s přihlédnutím ke svažitosti terénu v lokalitě měli za to, že dojde k výraznému ovlivnění slunečního svitu v jejich neprospěch [srov. třetí odstavec na str. 2 odůvodnění odvolání žalobců a) a b)]; že malá odstupová vzdálenost od sousedního pozemku žalobce c) snižuje nejen výhled do okolí, nýbrž i zastínuje celou severní stranu jeho domu, což může způsobit, že celá tato část domu bude neustále ve stínu, což by mohlo způsobit vznik plísní a v konečném důsledku by mohlo dojít k ohrožení zdraví obyvatel domu [srov. první odstavec na str. 3 doplnění odvolání žalobce c)]; a že pořízení studie zastínění je v daném případě důvodné [srov. čtvrtý odstavec na str. 4 vyjádření žalobce c) k závaznému stanovisku Ministerstva pro místní rozvoj ze dne 19. 6. 2023, č.j. MMR 33722/2023-81 a k průběhu odvolacího řízení].

[64] Je tak nadevší pochybnost patrné, že žalobci, ačkoliv k tomu v rámci svých odvolacích námitek týkajících se zastínění nepochybně měli možnost a prostor [zvláště když jako žalobce c) tvrdili možný vznik plísní a další zdravotní rizika], konkrétní námítky ohledně obytných místností v 1.PP jejich rodinného domu však neuvedli. Proto dle soudu nelze žalovanému klást k tíži, že tuto okolnost, kterou žalobci zcela nově tvrdili a prokázali, v řízení nijak nezjišťoval. Soud tedy dospěl k závěru, že za dané procesní situace, by (i kdyby je soud k důkazu připustil) notářskými zápisy s pozdějším datem, než je datum vydání napadeného rozhodnutí, nebylo možné zvrátit závěry v tomto rozhodnutí vyslovené.

[65] Žalobce c) sice v řízení před soudem dne 13. 10. 2025 předložil printscreen fotografie s datem pořízení 25. 8. 2022, na níž je zachycena postel (a lze tak předpokládat, že místnost byla k tomuto dni užívána jako ložnice), nicméně soud ani tuto fotografii nepřipustil k důkazu, neboť žalobci c) nic nebránilo, aby fotografii s datem pořízení 25. 8. 2022 (cca rok před vydáním žalobou napadeného rozhodnutí), předložil k důkazu žalovanému v rámci jeho doplnění odvolání, a to např. k námitce nežádoucích pohledových imisí či právě k námitce zastínění.

- [66] K dalším dílčím vadám, způsobujícím dle NSS nepřezkoumatelnost předchozího rozsudku zdejšího soudu (srov. bod [33] zrušovacího rozsudku NSS), soud uvádí, že skutečně mohly jeho předchozí úvahy (zejména ty v bodech [234], [237] a [286] působit zmatečně. Je totiž nepochybné, že charakter místností v 1.PP domu žalobců je okolnost rozhodná pro posouzení námitky zastínění (pátý žalobní bod), zatímco výhled z 1.NP byl rozhodný pro posouzení jeho omezení (ztráty) v rámci šestého žalobního bodu. Byť jsou tyto dvě složky součástí stejné pohody bydlení, tak v rámci vznesených žalobních námitek na ně bylo třeba nahlížet odděleně, což soud nedopatřením a nepřesností v psaní „smíchal“. Charakter místností v 1.PP dvojdomu žalobců totiž skutečně nemůže ovlivnit jejich výhled či oslunění v 1.NP.
- [67] K tomu, že soud v rámci vypořádání jednotlivých námitek rozlišoval mezi výhledem z domu žalobců a) a b) a z domu žalobce c), soud uvádí, že až na závěrečné úvahy tomu tak soud v rámci vypořádání šestého žalobního bodu činil. I nadále bude soud tedy mezi těmito dvěma výhledy rozlišovat, byť konečný závěr bude k oběma stejný, jak bude uvedeno dále. Pouze toliko pro vysvětlení soud uvádí, že v předchozím rozsudku dospěl k závěru, že žalovaný pochybil ve vztahu k posouzení vlivu stavebního záměru na dům žalobců a) a b) i dům žalobce c) z důvodu nezohlednění charakteru místností v 1.PP, a toliko ve vztahu k domu žalobce c) z důvodu nezohlednění úplné ztráty výhledu z 1.NP domu žalobce c).
- [68] Soud se dále zabýval jednotlivými žalobními námitky, již ale jen těmi, které v prvním rozsudku shledal nedůvodnými, ale ve druhém rozsudku důvodnými. K ostatním námitkám soud z důvodu stručnosti a hospodárnosti odkazuje na své závěry vyslovené v předchozích rozsudcích. V rámci vypořádání těchto „sporných“ žalobních bodů tak soud bude reflektovat i výtky NSS uvedené v bodech III.C., III.E. a III.F. zrušovacího rozsudku.
- [69] Ve čtvrtém žalobním bodu žalobci uplatnili jednak námitky týkající se odstupových vzdáleností dle ustanovení § 28 nařízení č. 10/2016 Sb. Hl. m. Prahy, kterým se stanovují obecné požadavky na využívání území a technické požadavky na stavby v hlavním městě Praze (pražské stavební předpisy), ve znění do 31. 12. 2023, jednak prvotní námitky stran narušení pohody bydlení.
- [70] Soud v prvním rozsudku shledal oba tyto okruhy nedůvodnými, ve druhém rozsudku shledal první okruh (odstupové vzdálenosti) nedůvodným, avšak na podkladě obou notářských zápisů, posouzení od Ing. Macury a obou znaleckých posudků druhý okruh (pohoda bydlení) shledal důvodným s tím, že nastala situace, že ani skutečnost, že jsou dodrženy limity zdravého životního prostředí a že jsou stanoviska dotčených orgánů kladná, automaticky neznamená, že jsou splněny požadavky na pohodu bydlení. Uzavřel, že oba žalobci předložené znalecké posudky se shodují v tom, že negativní vliv na pohodu bydlení žalobců, který nebyl žalovaným dostatečně zohledněn, spočívá v kombinace tří (byť jinak legálních) aspektů dané stavby: 1) předmětná stavba má poslední patro otočeno o 90 stupňů, tj. rovnoběžně s vrstevnicí, nikoli kolmo na vrstevnici; 2) umístění stavby více „do pozemku“, dále od ulice a tedy blíže k hranici sousedního pozemku; 3) zvýšení stavby o 1,2 m oproti původnímu záměru. Znalecký posudek Ing. Jokla ještě setrval spíše v obecnější rovině, nicméně znalecký posudek Ing. Zoubka už jasně identifikoval konkrétní důsledek kombinace těchto tří aspektů, a to zamezení/omezení výhledu z dvojdomu (šestý žalobní bod). Z „Posouzení ovlivnění denního osvětlení stávajícího RD“ od Ing. Dalibora Macury pak vyplývá, že tyto skutečnosti mají vliv i denní osvětlení rodinného domu žalobců (pátý žalobní bod).

- [71] Co se týče namítaného narušení pohody bydlení, které se prolíná celou žalobou, tak soud znovu uvádí, že jak vyplývá z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 2. 2006 č.j. 2 As 44/2005-116: „*Pohodou bydlení*“ lze podle jedné z možných definic, která se snaží tento pojem kategorizovat subjektivně, rozumět takový stav, kdy někdo bydlí v klidu, spokojeně, příjemně a šťastně (viz Marek Hanák, *Pohoda bydlení*, Právní rádce – internetová verze, 28. 4. 2005, <http://pravniradce.ihned.cz/>). Z objektivistického úhlu pohledu lze „*pohodou bydlení*“ rozumět souhrn činitelů a vlivů, které přispívají k tomu, aby bydlení bylo zdravé a vhodné pro všechny kategorie uživatelů, resp. aby byla vytvořena vhodná atmosféra klidného bydlení; pohoda bydlení je v tomto pojetí dána zejména kvalitou jednotlivých složek životního prostředí, např. nízkou hladinou hluku (z dopravy, výroby, zábavních podniků, ze stavebních prací aj.), čistotou ovzduší, přiměřeným množstvím zeleně, nízkými emisemi pachů a prachu, osluněním apod.; pro zabezpečení pohody bydlení se pak zkoumá intenzita narušení jednotlivých činitelů a jeho důsledky, tedy objektivně existující souhrn činitelů a vlivů, které se posuzují každý jednotlivě a všechny ve vzájemných souvislostech (z obdobně pojaté definice vychází ve své praxi Ministerstvo pro místní rozvoj, viz Marek Hanák, cit. dílo). Nejvyšší správní soud se ve svém výkladu legálního pojmu „*pohoda bydlení*“ přiklání k druhé z výše nastíněných definic, tedy definici objektivistické, která lépe odpovídá ústavním principům zákazu libovůle a neodůvodněné nerovného zacházení (viz čl. 1 věta první Listiny základních práv a svobod), nicméně podotýká, že správní orgán při posuzování, zda je v konkrétním případě pohoda bydlení zajištěna, nemůže zcela abstrahovat ani od určitých subjektivních hledisek daných způsobem života osob, kterých se má stavba, jejíž vliv na pohodu bydlení je zkoumán, dotýkat [...].“ Z citovaného rozsudku dále vyplývá, že ani skutečnost, že jsou dodrženy limity zdravého životního prostředí, neznamená, že jsou automaticky splněny požadavky na pohodu bydlení. Povinností správních orgánů je se řádně vypořádat s konkrétními tvrzeními účastníků o porušení pohody bydlení, a to i přes fakt, že stanoviska dotčených orgánů jsou kladná. Posouzení, zda stavba nepřipustně snižuje pohodu bydlení, není otázkou obsahu závazných stanovisek, nýbrž je věcí autonomního posouzení stavebním úřadem po zhodnocení všech relevantních okolností.
- [72] Dle soudu je zároveň nutno vzít v potaz, že právo na pohodu bydlení nemůže být absolutní. Určité zatížení okolí způsobuje každá stavba, přičemž po vlastních okolních staveb je spravedlivé požadovat, aby takovéto zatížení snášeli, pokud je přiměřené poměrům a nevybočuje v podstatné míře od obecně požadovatelných standardů na bydlení s přihlédnutím ke konkrétním zvláštnostem lokality (viz také rozsudek NSS ze dne 1. 11. 2012, č.j. 8 As 27/2012-113, na který odkazovali žalobci). Dle soudu nelze připustit, aby neurčitý pojem „*pohoda bydlení*“ bránil v dalších stavbách v okolí, kde bydlí žalobci. Připomenout lze, že se jedná o rozvojové území v rámci zastavěného území hl. m. Prahy a žalobci nemohou předpokládat, že v jejich (bezprostředním) okolí nebude probíhat žádná nová výstavba, pokud bude v souladu se závaznými předpisy.
- [73] NSS v bodě [50] zrušovacího rozsudku uvedl, že odpovědi na (dále uvedené otázky) mohou vést k závěru, že otázku pohody bydlení nebude třeba řešit, minimálně ne v takovém rozsahu, který by byl relevantní pro zodpovězení NSS naznačených problémů v judikatuře. Dle NSS se jedná o následující otázky: 1) zda žalobci předestřeli související důkazy opožděně nebo včas; 2) zda je rozhodné, že se v 1.PP žalobců fakticky nacházejí obytné místnosti; 3) zda žalobci prokázali, že v 1.PP měli obytné místnosti ke dni vydání napadeného rozhodnutí (ustanovení § 75 odst. 1 s.ř.s.).
- [74] Soud na všechny z těchto otázek výše v tomto rozsudku odpověděl záporně, když se zejména zabýval tím, že žalobci své důkazy uplatnili v soudním řízení opožděně, neboť měli

dostatečný prostor je uplatnit ke svým námitkám již v řízení správním. Ke dni vydání napadeného rozhodnutí žalobci bez dalšího neprokázali, že měli v 1.PP obytné místnosti, neboť notářské zápisy osvědčují skutečnosti ke dni, který nastal až po vydání napadeného rozhodnutí, a současně žalobci konkrétní námitky stran obytných místností ve správním řízení nevznegli tak, aby soud mohl alespoň teoreticky uvažovat o tom, že se jedná o rozvedení námitky uplatněné ve správním řízení. Dle soudu pak charakter místností v jednotlivých patrech domu žalobců rozhodný je, měl jej ale nejprve posoudit k příslušné námitce žalobců ve správním řízení žalovaný, což se ale nestalo, neboť žalobci žádnou takovou námitku v řízení před žalovanými ani před stavebním úřadem nevznegli.

[75] Dle soudu tak s ohledem na to, že žalobci navrhované důkazy soud nepřipustil, nezbyvá než dospět k závěru, že žalovaný, co se týče posouzení námitky narušení pohody bydlení, v napadeném rozhodnutí nepochybil. V tomto směru lze jen zrekapitulovat, že žalovaný se v napadeném rozhodnutí námitkami mířícími se do narušení pohody bydlení zabýval průřezově v rámci vypořádání ostatních námitek. Pohoda bydlení totiž nutně souvisí se zachováním soukromí, výhledem z domu a dalšími aspekty bydlení, jejichž zachování žalobci sporovali. Žalovaný ve vypořádání odvolacích námitek dospěl k závěru, že postavením stavby dojde pouze k částečnému omezení výhledu, nikoliv k jeho zamezení, což plně vyhovuje judikatuře NSS. Stavební záměr navíc nepřiměřeně nenarušuje soukromí žalobců. Ke komfortu bydlení se stručně vyjádřil také na str. 18 napadeného rozhodnutí, když konstatoval, že odstupové vzdálenosti staveb jsou dodrženy. Navíc doplnil, že není zřejmé, jaký komfort bydlení má žalobce konkrétně na mysli. Obdobně jako žalovaný se již vyjádřil správní orgán I. stupně, zejména na str. 6 společného povolení.

[76] Jelikož soud předmětné důkazy (zejména posudek Ing. Jokla, posudek Ing. arch. Zoubka a posudek Ing. Macury) v řízení před ním nepřipustil, je lhostejno, jaké odborné a technické závěry jsou v těchto důkazech obsaženy. Lze se pak navíc ztotožnit se závěrem NSS, že znalecké posudky neobsahují takové rozhodné informace k posouzení věci, které by zároveň nevyplývaly z jiných podkladů ve spisu či by vyžadovaly zvláštních odborných znalostí.

[77] Čtvrtý žalobní bod tak soud neshledal jako celek důvodným.

[78] V pátém žalobním bodu žalobci uplatnili námitky ohledně absence posudku vlivu zastínění stavby na okolní zástavbu.

[79] Podle ustanovení § 43 odst. 1 písm. pražských stavebních předpisů: „*Stavba musí být navržena, prováděna, užívána a případně odstraňována tak, aby neohrožovala život a zdraví osob nebo zvířat, bezpečnost, zdravé životní podmínky jejich uživatelů ani uživatelů okolních staveb a aby neohrožovala životní prostředí nad limity obsažené v jiných právních předpisech, zejména následkem a) uvolňování látek nebezpečných pro zdraví a životy osob a zvířat a pro rostliny, b) přítomnosti nebezpečných částic a plynů v ovzduší, c) uvolňování emisí nebezpečných záření, zejména ionizujících, d) nepříznivých účinků elektromagnetického záření, e) znečištění vzduchu, povrchových nebo podzemních vod a půdy, f) nedostatečného zneškodňování odpadních vod a kouře, g) nevhodného nakládání s odpady, h) výskytu vlhkosti ve stavebních konstrukcích nebo na povrchu stavebních konstrukcí uvnitř staveb, i) nedostatečných tepelně izolačních a zvukově izolačních vlastností podle charakteru užívaných místností, j) nevhodných světelně technických vlastností, k) výskytu biotických škůdců a plísní v konstrukcích a na jejich povrchu.*“

[80] Podle ustanovení § 45 odst. 2 pražských stavebních předpisů: „*V obytných místnostech a jednotkách dlouhodobého ubytování navrhovanou stavbou ovlivněných musí být splněna: a)*

úroveň denního osvětlení podle normy uvedené v § 84, nebo b) činitel denní osvětlenosti roviny zasklení okna podle normy uvedené v § 84.“

[81] Podle ustanovení § 84 písm. d) pražských stavebních předpisů: „Vybrané požadavky uvedené v § 19 odst. 1, § 40 odst. 1, § 41 odst. 1, § 45 odst. 1, 2, 4 a 6, § 47 odst. 6, § 52 odst. 3, § 59 odst. 1 a 2, § 66 odst. 4 a § 74 odst. 4 se považují za splněné, postupuje-li se ve shodě s určenou normou nebo její částí označenou ve Věstníku Úřadu pro technickou normalizaci, metrologii a státní zkušebnictví, která obsahuje podrobnější technické požadavky. Podrobnější technické požadavky jsou obsaženy v normách týkajících se denního osvětlení (úroveň denního osvětlení, činitel denní osvětlenosti roviny zasklení okna).“

[82] Z výše uvedené citace pražských stavebních předpisů vyplývá, že požadavky na denní osvětlení obytných místností ovlivněných navrhovanou stavbou se posuzují dvěma způsoby. Jednak podle činitele denní osvětlenosti v zastíňovaných místnostech, jednak podle činitele denní osvětlenosti roviny zasklení okna. Dle odůvodnění pražských stavebních předpisů je důvodem tohoto postupu „jednoduchost takových výpočtů, u kterých není pro posouzení nutné opatřovat dokumentace posuzovaných staveb ovlivněných navrhovanou výstavbou.“ Požadavky na činitel denní osvětlenosti jsou v obou případech dány normovými hodnotami, které jsou uvedeny v určené normě ČSN 73 0580-1.

[83] Pro posuzování činitele denní osvětlenosti v rovině zasklení okna se využije tabulka B.1 v této normě:

Požadované nejnižší hodnoty činitele denní osvětlenosti D_w (°) roviny zasklení okna			
Kategorie	Typ posuzovaného prostoru, charakter lokality	Nejnižší D_w [%]	Odpovídá úhlu α [°] stínění podle B.4
1	Prostory s vysokými nároky na denní osvětlení (denní místnosti zařízení pro předškolní výchovu, učebny škol apod.)	35	24
2	Běžné prostory s trvalým pobytem lidí	32	30
3	Prostory s trvalým pobytem lidí v souvislé řadové zástavbě v centrech měst	29	36
4	Prostory s trvalým pobytem lidí v mimořádně stíněných podmínkách historických center měst	24	45

[84] Poznámka uvedená pod tabulkou B.1 dále uvádí, že „o zařazení lokality do kategorie 3 a 4 podle tabulky B.1 rozhodují oprávněné instituce příslušné obce.“ Soud dospěl k závěru, že takové za „rozhodnutí“ lze obecně považovat rozhodnutí stavebního úřadu, který vždy provede posouzení *ad hoc* při rozhodování individuálního případu. Toto „rozhodnutí“ však v daném případě žalovaný v napadeném rozhodnutí provedl nedostatečně a nepřesně. Ačkoliv žalovaný jím užitý pojem „mimořádně stíněné prostorové podmínky“ v žalobou napadeném

Shodu s prvopisem potvrzuje M.H.

rozhodnutí nijak nevysvětlil, tak se lze důvodně domnívat, že jím byla myšlena kategorie 4 z výše uvedené tabulky B.1 normy ČSN 73 0580-1, které odpovídá i žalovaným zmíněný úhel stínění 45°. Ostatně odkazem na tuto normu operoval stavebník ve svém vyjádření k podanému odvolání na str. 8 (pozn. soudu: stavebník ve svém vyjádření k odvolání odkazoval ještě na normu ČSN EN 17037 s tím, že u posuzovaných stávajících objektů nedojde vlivem navrhované výstavby ke snížení doby oslunění k 21. březnu pod normové hodnoty a doby oslunění k 21. březnu zůstanou vyhovující požadavku této normy), což podpořil i grafickým znázorněním.

- [85] V daném případě však dle soudu nelze vztah daných objektů (navrhované stavby a rodinného dvojdomu žalobců) vnímat jako „*mimořádně stísněné prostorové podmínky*“ dle tabulky B.1 normy ČSN 73 0580-1, neboť přímo v této tabulce je u kategorie 4 uvedeno, že se jedná o „*historická centra měst*“, za což zcela rozhodně nelze považovat danou lokalitu Velké Chuchle. Aplikace úhlu stínění 45° (který odpovídá kategorii 4) je tak dle názoru soudu zcela nepřipadná.
- [86] Požadavek na doložení činitele denní osvětlenosti v souladu s normovými hodnotami v daném případě nabývá na významu právě z toho důvodu, že ony „*mimořádně stísněné podmínky*“ nepochybně vyvolal stavebník tím, že (jinak veskrze legálně) umístil stavební hmotu o délce cca 23 m do zadní části pozemku do blízkosti rodinného domu žalobců. Závěr žalovaného uvedený v napadeném rozhodnutí, že záměr je umístěn severovýchodně od stavby žalobců a že s ohledem ke dráze slunce na obloze lze připustit, že stín záměru bude v dopoledních hodinách směřovat ke stavbě žalobců, ve zbylé části dne však bude dopadat jiným směrem, a proto vyslovil, že nelze předpokládat, že dojde k nadnormativnímu ovlivnění budovy žalobců, soud hodnotí i ve světle níže uvedených důkazů jako dostatečný.
- [87] Soud dále uznává, že projektová dokumentace v tomto směru (odborné posouzení lokality a její kategorizace z hlediska podmínek pro denní osvětlení) nic neobsahuje, přičemž stavebníkem nebyla pořízena studie oslunění. Tu však dle názoru soudu nelze označit za povinnou náležitost projektové dokumentace. S ohledem na dodržení odstupových vzdáleností a vzájemnou konfiguraci pozemků u soudu nevyvstaly důvodné pochybnosti o tom, že by záměr měl způsobit ničím nedoložené nadlimitní zastínění nemovitostí žalobců.
- [88] Ve svém druhém rozsudku soud dospěl k závěru, že z hlediska posouzení vlivu stavby na denní osvětlení stávajícího obytných místností v rodinných domech žalobců je závěr žalovaného uvedený v napadeném rozhodnutí prozatím nedostatečný, neboť bylo zjištěno, že v 1.PP domu žalobců se nacházejí obytné místnosti.
- [89] S ohledem na to, že soud notářské zápisy, jakož ani posouzení Ing. Macury z výše uvedených důvodů nepřipustil k důkazu, nezbylo soudu, než se vrátit k závěrům, které vyslovil ve svém prvním rozsudku, tj. že žalovaný, zde nutno nově dodat, že v kontextu vznesených námitek v odvolacím řízení, posoudil vliv navrhované stavby na stávající zástavbu (rodinný dvojdům žalobců) dostatečně.
- [90] Za takové procesní situace pak soud neshledal důvodu vyjadřovat se k obsáhlé argumentaci osoby zúčastněné na řízení stran charakteru místností v 1.PP, jak mu ve zrušovacím rozsudku uložil NSS, neboť vypořádání této argumentace by na výše uvedeném závěru nemohlo nic změnit.
- [91] Proto soud neshledal ani pátý žalobní bod důvodným.

- [92] V šestém žalobním bodu pak žalobci opět uplatnili 2 okruhy námitek: 1) nepřipustné pohledové imise (tento soud shledal v obou svých předchozích rozsudcích nedůvodným) a 2) omezení, resp. úplná ztráta výhledu (tento posoudil v obou rozsudcích soud odlišně).
- [93] Pokud jde tedy o žalobci tvrzené (a později v soudním řízení nepřipustně důkazně podložené) zhoršení (ztráty) výhledu, tak soud uvádí, že se jedná o hledisko neupravené žádným předpisem, a je proto předmětem správního uvážení stavebního úřadu. Úkolem soudu je posoudit zákonnost takového správního uvážení, nikoli nahradit správní orgán v jeho odborné kompetenci ani nahradit správní uvážení uvážením soudním. Úkolem soudu je posoudit, zda se správní orgán v napadeném rozhodnutí dostatečně vypořádal se zjištěným skutkovým stavem, resp. zda řádně a úplně zjistil skutkový stav a zda tam, kde se jeho rozhodnutí opíralo o správní uvážení, nedošlo k vybočení z mezí hledisek stanovených zákonem (srov. rozsudek NSS ze dne 18. 12. 2003, č.j. 5 A 139/2002-46). Správní orgán není při svém rozhodování často vázán přesnými kritérii stanovenými zákonem a musí tak rozhodovat v mezích správního uvážení. Jeho rozhodnutí však musí být přezkoumatelné a musí být zřejmé, že nevybočil z mezí a hledisek správního uvážení (srov. rozsudek NSS ze dne 30. 11. 2004, č.j. 3 As 24/2004-79). Na základě výše uvedeného tedy správní soud může přezkoumat pouze to, zda správní orgány vybočily z mezí správního uvážení či nikoli, nebo zda jej nezneužily.
- [94] Žalovaný dle soudu v případě posuzování ztráty výhledu dle soudu nevybočil z mezí správního uvážení ani jej nezneužil, jeho závěry vycházejí z dostatečně zjištěného skutkového stavu a jsou řádně odůvodněny. Nelze v nich spatřovat ani prvky libovůle. Žalovaný nepochybil, pokud vyhodnotil tuto námitku jako nedůvodnou, a taktéž žalobní námitka stejného obsahu není opodstatněná.
- [95] Soud v této souvislosti považuje za nutné konstatovat, že nejrůznější stavební aktivity jsou přirozenou součástí vývoje a žalobcům nesvědčí právo na to, aby byl zachován jim vyhovující *status quo*. Přiměřené omezení vlastnického práva žalobců jakožto vlastníků sousední nemovitosti je přípustné, včetně případného zhoršení výhledu z jejich nemovitosti apod. (srov. rozsudky NSS ze dne 27. 11. 2019, č.j. 9 As 55/2018-39, či ze dne 16. 5. 2017, č.j. 8 As 218/2016-61).
- [96] Soud se tak ztotožňuje se závěrem stavebního úřadu, že nelze legitimně očekávat, že by v městské zástavbě v průběhu plynutí času zůstal výhled na sousední nemovitosti neměnný, a též s argumentací žalovaného, že v daném případě není výhled zcela zamezen, dochází k jeho částečnému omezení. Toto částečné omezení je totiž třeba dle soudu vnímat v kontextu celého dvojdomu, nikoli izolovaně ve vztahu k jednotlivým oknům. Žalobce c) sice úplně přijde o výhled z 1.NP, nicméně s ohledem na to, že 2.NP stavby žalobců převyšuje celou stavbu stavebníka, tak o výhled z tohoto vyššího patra nepřijde. V kontextu celého domu tedy nelze ztrátu výhledu z 1.NP vnímat jako natolik nepřiměřenou, aby se mohlo jednat o nepřipustný zásah do pohody bydlení žalobce c). Ve vztahu k žalobcům a) a b) soud ani v předchozím rozsudku nedospěl k závěru, že jejich omezení výhledu z 1.NP způsobené navrhovanou stavbou je nepřiměřeným zásahem do pohody bydlení; na tomto závěru tedy ani neprovedení jimi předloženého důkazu (znaleckého posudku Ing. arch. Zoubka) nic nemění.
- [97] Určité zhoršení komfortu vlastníků okolních nemovitostí nemůže samo o sobě vést k závěru o nepřipustnosti umístěvaného záměru, muselo by se jednat o zhoršení kvalifikované, které by žalobci museli dostatečně konkrétně namítat. Jak opakovaně uvedl stavební úřad i

žalovaný, určité zatížení okolí způsobuje každá stavba, přičemž po vlastních okolních staveb lze spravedlivě požadovat, aby takové zatížení snášeli, pokud je přiměřené poměrům a nevybočuje v podstatné míře z obecných vyžadovaných standardů na bydlení s přihlédnutím ke konkrétní lokalitě.

- [98] Jak soud uvedl již v prvním rozsudku, tak při vyšší hustotě osídlení, která je s hlavním městem Prahou nepochybně spojena, lze očekávat, že vývojem zástavby dojde vždy k určitému narušení soukromí a výhledu ze staveb sousedních. Nemůže tak být zaručeno, že výhled ze všech místností a pater zůstane napořád v čase neměnný. Připomenout pak zbývá ještě to, že rodinný dům žalobců je (díky jejich vlastní činnosti) umístěn v minimálním odstupu od společné hranice s pozemkem stavebníka, nicméně je situován výše ve svahu, a proto již jen z toho důvodu je zde dán určitý předpoklad, že výhled bude alespoň částečně, přiměřeně okolnostem místa, kde se rodinný dům žalobců nachází, zachován.
- [99] Pouze na okraj soud uvádí, že žalobce c) sice v odvolacím řízení nejprve namítal omezení výhledu a následně jeho „zavření“, avšak ani v odvolacím řízení, ani v řízení před soudem pro tento svůj argument nepředložil žádný důkaz, neboť v řízení před soudem důkaz o úplné ztrátě výhledu z 1.NP domu žalobce c) předložil žalobce a) – jednalo se o znalecký posudek Ing. arch. Zoubka.
- [100] Ani šestý žalobní bod tak soud neshledal důvodným.
- [101] Ze všech shora uvedených důvodů proto soud neshledal žalobu důvodnou a podle ustanovení § 78 odst. 7 s.ř.s. žalobu zamítl.
- [102] Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s.ř.s., neboť žalobci nebyli ve sporu úspěšní a žalovanému žádné náklady v řízení nevznikly.
- [103] Výrok o nákladech řízení pod bodem III. rozsudku je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 5 s.ř.s., neboť osoba zúčastněná na řízení by měla právo na náhradu nákladů řízení, které jí vznikly v souvislosti s plněním povinnosti uložené soudem, k tomu ale v dané věci nedošlo.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 17. prosince 2025

JUDr. Ladislav Hejtmánek v. r.
předseda senátu